

Vzdušná vlhkost

Přátelství Pál Radek Kastner

[13.03.2008]

Aktualizováno [03.04.2009]

Pro většinu masožravců je zvláštní vzdušná vlhkost rozhodujícím faktorem při pěstování v kultuře. Nároky na vlhkost se liší dle pěstování podle stanoviště, na kterém rostliny rostou ve svém přirozeném prostředí. Měli bychom se snažit tyto podmínky a v domovině převést do podmínek co možná nejvíce zohlednit a napodobit.

Většina druhů toleruje v úživnosti méně takové vzdušné vlhkosti, neboť tyto odchylky mohou být vystaveny i v místech jejich přirozeného prostředí. Příkladem to nejsou jenom tropické oblasti jako takové, které skýtají vlhké klima, spíše se v mnoha případech jedná o přirozenou vegetaci, jako je například traviny, rajčiny a mošny, které obstarávají zvláštní vzdušnou vlhkost ve svém dosahu. Druhy, které se vyskytují přirozeně nebo v blízkosti jiných vodních ploch či zdrojů, zřídka tu správnou dávku vlhkosti díky vodnímu páru, stejně jako vlhké prostředí nebo díky občasnému záplavám. U některých druhů hraje také roli složení půdy (substrátu), které zajišťuje vypařování vody, což je přímé působení pádu nocí s níž jsou míteletami.

(i z tohoto důvodu je u některých druhů takové ležení kolísání teplot mezi dnem a nocí, pozn. příkladů)

Následující orientační hodnoty slouží pouze jako příbližné vodítko na jednotlivých rodů, které vady zahrnují určitou měrou tolerance.

- normální vzdušná vlhkost (40-50%): Byblis gigantea, mucholapka (*Dionaea muscipula*), některé rosnatky (*Drosera*), rosnolist (*Drosophyllum*), tušnice (*Pinguicula*), Ďávilice (*Sarracenia*) a roridula (*Roridula*).

- zvláštní vzdušná vlhkost (50-70%): Iřkové (*Cephalotus*), přirozeně vzdušná rosnatka (*Drosera*), tropická tušnice (*Pinguicula*) a většina bublinek (*Utricularia*)

- vysoká vzdušná vlhkost (> 70%) : Byblis liniflora, genliseje (*Genlisea*), heliamfor (*Heliamphora*), iřkovky (*Nepenthes*), některé rosnatky (*Drosera*) jako i epifytní bublinek (*Utricularia*)

Vzdušná vlhkost pod 40% bychom se měli vyvarovat pokud možno u všech druhů, protože by při dlouhodobém trvání mohla vést k poškození listů. Zároveň by však měla být jen tak vysoká, jak to rostliny vyžadují. Přílišná vlhkost vzduchu vede v dlouhodobém časovém horizontu ke zchoulostivění kultury a ta se díky tomu stává nejvíce náchylnější na choroby a škůdce. Kromě toho hrozí nebezpečí plísňové, zejména při pěstování

v uzavřené polovině prostoru a nedostatku světla. Půdní nedostatek vláhkosti - zvláště v letních měsících - se musí dbát na to, aby byl minimální substrát stáje udržován vlhký a aby se tak zabránilo silnému vysychání.

Některé druhy masožravých rostlin vyžadují vysokou vlhkost bezpodmínečně. Jestliže je nedostatek, tak například Iřinky (Nepenthes) nevytvářejí - aždídní Iřinky. Heliamphora (Heliamphora) sice prosperují - půdní vlhkost ovzdušná, nevyvážejí se však tak jako rostliny pěstované ve vzdušné vlhku. Také některé druhy rosnatek (Drosera) a tušnic (Pinguicula) žijí jen v rovinné vlhkosti a v sušších podmínkách vypadají jen zcela tak hezky, jako půdní pěstované - ve správném prostředí.

U druhů, které jsou kultivovány ve stojaté vodě, vztájinou stažení, když mají vztájinou podmisku a do ní je stále dolévána voda. Odparem pak zřídka rostliny dostanou vztájinou vzdušnou vlhkosti. Některé druhy bublinkatek (Utricularia) snesou i občasné zatopení (stejně jako rostlinu rodu Genlisea, pozn. půdní).

Vzdušná vlhkost hraje roli především ve chvíli, kdy se rostliny pěstují v uzavřené polovině prostoru. V obyčejných místnostech hodnota vlhkosti vztájinou není 40% a v zimě období je klesá, dříve suchému vzduchu vytvářejí. Proto je nanejvýš vhodné pěstovat některé druhy v odpovídajících nádobách, nádržích, sklenicích, vitrážích. K tomu může vstoupit teririum, skleněná nebo jiná podobná skleněná nádoba. Jestliže chceme pěstovat rostliny v uzavřené polovině prostoru, doporučuji především teririum, protože je zde dříve existující - vtrácí má - a vrchní - aji dostatek - zajištění vtrájinou. Šplín - zakrytí akvárium není - li ideálně, protože je zde vlhkost vysoká a půdní - a taktéž hrozí nebezpečí - eh - , takže vstájinou nebo pohyb vzduchu neprobá - h - v - adovan - m - .

U pěstování - ve sklenicích - vztájinou určitě po et rostlin pěstovaných na pěstebních stolech plných vody dostatek množství - vlhka. Pravidelně má - en - substrát a stá se tak má - e postarat o dodatek - zvláště - hladiny vlhkosti. Jestliže by měly teploty vztájinou v - t - , silně stoupat, bude nutno použít - vat - zvláště - a k - za - zen - ke zvyšování - vlhkosti a ochraně rostlin před - m - . I zde je nutno dbát na dostatek - vtrájinou.

Zvláště dle - it - ve spojitosti s vlhkostí - je i kontrola teploty. Tyto hodnoty by měly být sledovány teplotou a vlhkostí v pravidelných intervalech. - m - je vzduch, - m - vody má - e v - , což by se mělo půdní pěstování - v - ch podmínkách (především - m) zohledňovat.

- OSVĚTLENÍ
- TEPLOTA
- ZÁLIVKA

©Markus Welge

T: SaÅja SjatkovskÃ½